

РЕШЕНИЕ

№ 1945

гр. София, 09.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 04.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13419** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 - 207 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Л. С. Т., [дата на раждане], гражданка на Република Ф., чрез адв. К. Н., С. със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 3, адв. кантора „Г., Н., С.“, с която са предявени обективно съединени искове срещу Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР с адрес [населено място], [улица] за заплащане на обезщетение в размер на 7000 лева, неимуществени вреди и 285.12 лева имуществени вреди от незаконосъобразен отказ за влизане в страната № 0076519002205/15.05.2019г., издаден от служител на ГД „Гранична полиция“ на ГКПП Аерогара С., отменен с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва от 05.09.2019г. до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че Л. Т. пристигнала на Аерогара С. на 15.05.2019г. около 11 часа заедно с българския гражданин А. А. с полет № W64438 на W. А. от Л., К.. След паспортна проверка на ГКПП Аерогара С. не била допусната да влезе в страната, за което ѝ е връчен отказ №0076519002205/15.05.2019г., на служител на ГД „Гранична полиция“, който тя не подписала, поради липса на превод и невъзможност да се запознае със съдържанието на документа. Ищцата била отведена в отделна стая в транзитната зона на Терминал 1 на Аерогара С. и отпътувала обратно за К. сутринта на 17.05.2019г. Отказът е отменен с влязло в сила съдебно решение № 5220/29.07.2019г. на АССГ по адм. дело №6168/2019г. В резултат на недопускането на ищцата на територията на страната тя претърпяла имуществени вреди в размер на

285.12 лева, представляващи платена резервация за престой в СПА Хотел „Х.“ [населено място] в периода от 24.05.2019г. до 28.05.2019г. и неимуществени вреди, изразяващи се в силно разочарование и неприятни емоции от провалената почивка. Тя преживяла изключителни по своя интензитет негативни емоции, пълната липса на информация какво и защо се случва довели до чувство на страх, несигурност, огромно притеснение. В обособената стая в транзитната зона на Терминал 1 престояла близо 2 денонощия, през които било ограничено правото ѝ на свободно придвижване, правото на комуникация и социални контакти. Претърпяла неудобства от битов характер – затруднена поддръжка на лична хигиена, физически и психически дискомфорт. Не могла да се храни с обичайната за нея храна, както и да спи, поради липса на условия и огромното нервно напрежение. През целия период до излитането обратно за К. ищцата чувствала несигурност и страх, породени от факта, че се намира в чужда държава и не познава правата и задълженията си. Тя така и не научила причините за недопускането ѝ в страната. Споменът за преживяното не отшумял веднага, седмици наред не можела да се отърси от случилото се. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК. Представени са писмени бележки с подробни мотиви за наличие на елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и съобразяване на претендирания размер на обезщетението за неимуществени вреди с принципа за справедливост по чл. 52 от ЗЗД.

Ответникът - Главна дирекция „Гранична полиция“, чрез упълномощения си процесуален представител главен юрисконсулт Г., в писмен отговор на исковата молба и в хода на съдебното производство по същество поддържа, че исковите са неоснователни и недоказани. Посочва, че на ищцата са ѝ обяснени причините за недопускането ѝ в страната от пътуващия с нея български гражданин, който е останал в зоната за отговорност на Терминал 1 до 17.00 часа на 16.05.2019г. Не се доказват претърпени имуществени вреди, доколкото резервацията в СПА Хотел „Х.“ [населено място] е направена и платена от А. А., без в нея да е посочено и името на ищцата. Счита, че не се доказват и неимуществените вреди, поради липса на медицинско заключение. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищцата.

Прокурор Ю. от СГП дава заключение, че исковите претенции са неоснователни и недоказани.

Административният съд С. - град, 43 състав, като разгледа събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.05.2019г. около 11 часа с полет № W64438 на W. А. от Л., К. филипинската гражданка Л. С. Т. пристига на Аерогара С.. В 11.51 часа е издаден отказ № 0076519002205/15.05.2019г., на служител на ГД „Гранична полиция“ за влизане в страната. Причините са невъзможност да се обоснове целта и условията на планирания престой, а правното основание е чл.16, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 10, ал.1, т. 17 от ЗЧРБ. Актът е връчен при отказ, удостоверен с подписа на един свидетел.

Със съдебно решение №5220/29.07.2019г. по адм. дело №6168/2019г. на АССГ, влязло в сила на 05.09.2019г. отказът е отменен като незаконосъобразен.

Видно от потвърждаването на резервацията на полета на W. А., А. А. и Л. Т. са

закупили двупосочни билети от Л. за С. с дата на връщане на 29.05.2019г.

Посещението в страната на филипинската гражданка е по покана на Султана И. А..

Приложено е потвърждение на резервация, направена от А. А., платена на 07.01.2019г. за 4 нощувки в периода от 24.05.2019г. до 28.05.2019г. в Спа Хотел „Х.“ В..

По делото е разпитан свидетеля А. С. А., с когото Л. Т. е пристигнала в България. Съдът кредитира показанията на свидетеля като обективни и безпротиворечиви, в частта, в която са съответни и на писмените доказателства по делото. Свидетелят потвърждава, че при пристигането си в С. ищцата не е била допусната на територията на страната, като и двамата не са разбрали какви от необходимите документи не са били представени. В помещението, в което била настанена до обратния полет до К. имало едно легло, решетки на прозорците и монтирани камери. Едната вечер свидетелят останал заедно с ищцата. Тя през цялото време била под напрежение. Престоляла в стаята около 48 часа. За нея това било голям шок и все още била притеснена. Никой не разговарял с нея на английски език. Планирани да посетят родителите на свидетеля и да отидат на почивка, която е платена по банков път с картата на А. А., но разходите са поделени между двамата.

Към делото е приложено и адм. дело № 6168/2019г. на АССГ.

От правна страна, съдът счита, че исковете са допустими, а по същество искът за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди е частично основателен, а искът за имуществените вреди е неоснователен.

По допустимостта на исковете:

В чл. 204 от АПК са предвидени предпоставките, при които исковете за обезщетения за вреди причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица са допустими за разглеждане. Съгласно ал. 1, първата предпоставка за допустимост на иска, когато се претендира, че вредите са причинени от незаконосъобразен административен акт, е той да бъде отменен по съответния ред. При тази предпоставка се изисква предварителното установяване по предвидения от закона ред на незаконосъобразността на административния акт със съответен влязъл в сила акт - решение, преди да се пристъпи към производството по чл.203 и следващите от АПК по претендирането на вреди. В конкретния случай настоящият състав намира, че искът е допустим, тъй като е налице отменен административен акт. Искът е предявен срещу надлежен ответник по чл. 205 от АПК – Главна дирекция „Гранична полиция“ – юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите. Отмененият отказ е издаден от служител на Главна дирекция „Гранична полиция“, предвид на което ответникът е надлежен.

По основателността на исковете:

Нормата на чл. 1 от ЗОДОВ очертава от обективна и субективна страна отговорността на държавата и общините за вредите от незаконосъобразните актове, действия или бездействия на техните органи и длъжностни лица. Държавата и общините отговарят за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Фактическият състав на ангажирането на отговорността на държавата и общините за вреди освен

незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, извършени при или по повод изпълнение на административна дейност, които да са отменени по съответния ред изисква също от тях да е настъпила вреда, както и най - накрая да е налице пряка и непосредствена причинно - следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Безспорно е налице отменен от съда като незаконосъобразен отказ за влизане в страната № 0076519002205/15.05.2019г., издаден от служител на ГД „Гранична полиция“ на ГКПП Аерогара С.. Съдебното решение е влязло в сила на 05.09.2019г. Отказът е издаден при изпълнение на административна дейност.

В хода на съдебното производство се доказва, че ищцата не е била допусната на територията на страната и се е наложило да се върне в К. след престой в транзитната зона на летище С. в периода от около 11.51 часа на 15.05.2019г. до 6 часа на 17.05.2019г. Не се доказва да е била настанена при лоши битови условия в помещението на Аерогара С., нито да е била лишена от храна и възможност за сън. Видно от показанията на свидетеля А. А., в помещението е имало легло, монтирани камери, чрез които да се поиска съдействие, включително и за осигуряване на храна и прозорци. Камерите и решетките на прозорците са за нуждите на охрана на помещението и не водят до извод за лоши битови условия. Ищцата не е била задържана, нито са ограничавани социалните ѝ контакти и комуникацията с близки и познати. Половината от престоя е бил заедно със свидетеля А., който е пренощувал в същото помещение вечерта на 15.05.2019г. и е напуснал в 17 часа на 16.05.2019г. Не може да се приеме за доказано, че чуждата гражданка не е могла да разбере причината за недопускането ѝ в страната, доколкото свидетелят А. е български гражданин и е разбрал съдържанието на мотивирания писмен отказ, който е превел на гръцки език на ищцата. Несъмнено обаче Л. Т. е била притеснена и е изживяла негативни емоции от отказа на граничните служители да я допуснат в страната. Планираната почивка във В. заедно с А. А. се е провалила, както и посещението при неговите родители. Престоят в помещението на транзитната зона на Терминал 1 също е създадо неудобства от битов характер. Незаконосъобразният отказ е причинил неимуществени вреди, които обаче не са в пълния обем и интензитет, посочен в исковата молба. Няма основание да се приеме, че случилото се е предизвикало шок, кошмар и трайни негативни преживявания, нито, че ищцата е изпитала страх. Основателно е възражението на ответника, че не се доказват с медицинска или друга документация трайни негативни последици върху психическото състояние. Неудобствата и разочарованието от проваленото посещение в Република България са с кратковременен характер и нисък интензитет при обичайна, нормална реакция на възможно действие на граничните служители. С оглед на горното съдът счита, че се доказват частично настъпили неимуществени вреди и тяхната пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с отменения незаконосъобразен акт.

Имуществени вреди от платената резервация за почивката във В. в периода от 24.05.2019г. до 28.05.2019г., които да са настъпили в патримониума на Л. Т. не се доказват. Съдът не кредитира показанията на свидетеля А. А. в частта, в която той посочва, че разходите са поделени между двамата. Такова твърдение в исковата молба няма, а се претендира цялата сума от страна на ищцата. Видно от потвърждението на направената резервация на л. 13 от делото, всички разходи са платени по банков път от картата на А. А.. Липсват доказателства за резервация на името на Л. Т. или

вписването ѝ в съществуващата резервация на името на свидетеля. След като целта на посещението е била запознанство с родителите на А. А. е обичайно разходите да се поемат от негова страна, за което свидетелстват и писмените доказателства по делото. Съдът счита, че не се доказват имуществени вреди за ищцата от платена, но неизползвана резервация в СПА Хотел „Х.“ [населено място] в периода от 24.05.2019г. до 28.05.2019г. включително в размер на 285.12 лева. Искът за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в такъв размер е неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли изцяло.

За доказаните неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния отказ за влизане в страната № 0076519002205/15.05.2019г., издаден от служител на ГД „Гранична полиция“ на ГКПП Аерогара С. се дължи обезщетение. Чл. 52 от ЗЗД, който е приложим в случая постановява, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно трайно установената съдебна практика, понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи при всеки отделен случай обстоятелства, които следва да се вземат предвид от съда при определяне на обезщетението за неимуществени вреди. Такива обстоятелства са периодът на изпитаните неудобства от битов характер от около 42 часа, липсата на законовите предпоставки за отказа, обстоятелството, че ищцата е чужд гражданин и не говори български език, последиците от провалената почивка, стандартът на живот на засегнатото лице, както и този в страната на отказа. Преценени съвкупно релевантните обстоятелства обуславят основателност на претенцията в размер общо от 300 лева. Над уважения размер от 300 лева до пълния предявен размер от 7000 лева исковата претенция е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена. Върху главницата се дължи лихва в размер на законната до окончателното плащане на главницата, от 05.09.2019г., на която дата е влязло в сила съдебно решение №5220/29.07.2019г. по адм. дело №6168/2019г. на АССГ за отмяната на отказ за влизане в страната №0076519002205/15.05.2019г., издаден от служител на ГД „Гранична полиция“ на ГКПП Аерогара С. като незаконосъобразен.

Предвид изхода на делото, на ищцата по силата на чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ /в редакцията на текста преди изменението с ДВ бр. 94/29.11.2019г./ се дължат направените разноси в настоящето производство – държавна такса от 10 лева и възнаграждение на един адвокат, съразмерно с уважената част от иска. Претендираният размер на адвокатското възнаграждение е 600 лева по списъка по чл. 80 от ГПК. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът счита, че не е основателно, тъй като претендираното възнаграждение, съобразно материалния интерес по делото не надхвърля размера по чл. 8, ал.1, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съразмерно с уважената част от иска дължимото адвокатско възнаграждение е 25 лева.

Претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение е неоснователна, тъй като исковата молба е подадена на 27.11.2019г., преди влизане в сила на ЗИДЗОДОВ, обн. ДВ бр. 94/29.11.2019г. и изменението на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ е неприложимо.

Воден от горното и на основание на основание чл. 203 и следващите от АПК, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР с адрес [населено място], [улица] да заплати на Л. С. Т., [дата на раждане] , гражданка на Република Ф., чрез адв. К. Н., С. със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 3, адв. кантора „Г., Н., С.“ сума в размер на 300 /триста/лева, представляваща неимуществени вреди от отменения като незаконосъобразен отказ за влизане в страната № 0076519002205/15.05.2019г., издаден от служител на ГД „Гранична полиция“ на ГКПП Аерогара С., ведно със законната лихва от 05.09.2019г. до окончателното плащане. **ОТХВЪРЛЯ** иска над уважения до пълния предявен размер от 7000 лева като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ иска на Л. С. Т., [дата на раждане] , гражданка на Република Ф., чрез адв. К. Н., С. със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 3, адв. кантора „Г., Н., С.“ срещу Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР с адрес [населено място], [улица] за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 285.12 лева от отменения като незаконосъобразен отказ за влизане в страната № 0076519002205/15.05.2019г., издаден от служител на ГД „Гранична полиция“ на ГКПП Аерогара С. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР с адрес [населено място], [улица] да заплати на Л. С. Т., [дата на раждане] , гражданка на Република Ф., чрез адв. К. Н., С. със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 3, адв. кантора „Г., Н., С.“ сума в размер на 35 /тридесет и пет/ лева, представляваща разноски за съдебното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщението му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: